

În atenția cititorului:

Ești talentat, scrii poezii și compuneri frumoase?

trimite-ne

o lucrare pe adresa de email:

revistascolii176@yahoo.com

Și vei fi publicat!!!...

Află cum poți deveni ziarist scriindu-ne!!!...

Trimite acum un articol sau o creație literară la adresa de email:

revistascolii176@yahoo.com !!!...

Nr. 5

aprilie 2016

Școala Gimnazială

“SFINȚII CONSTANTIN ȘI ELENA”

Aleea Lunca Cernei Nr.3 – București, sector 6

Tel: 021.444.25.15; www.scoalagimnaziala176.ro, scoala176buc@yahoo.com

“Orizonturi”

Creații ale elevilor din clasele I-VIII

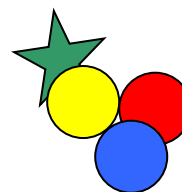
Revistă caleidoscop

Din acest număr:

Iepurele vrăjitor

Rânduri despre carte

The generation gap

Să cunoaștem universul copiilor

Importanța parteneriatelor educaționale

De-a lungul timpului, unitatea noastră școlară a încheiat numeroase parteneriate educaționale cu grădinițe, licee, ONG-uri și cu instituții ale comunității locale: poliția și biserica.

Dintre aceste parteneriate, un accent deosebit s-a pus pe activitățile desfășurate de-a lungul ultimilor 5 ani cu elevii de la Queen Elizabeth School and Sport College din Atherstone, Marea Britanie. Impactul schimburilor de elevi realizate între școala noastră și școala din Marea Britanie a fost deosebit de mare în rândul copiilor de la noi din țară, întrucât la aceste activități au participat elevii de gimnaziu de la clasele cu predare intensivă a limbii engleze. Aceștia au avut oportunitatea, an de an, de a locui la familiile gazdă din Anglia, de a participa activ la evenimentele din viața cotidiană a acestora, de a vizita numeroase locuri cu încărcătură culturală și istorică, dar și de a participa la orele de curs ale elevilor gazdă, observând astfel asemănările și deosebirile dintre sistemul de învățământ românesc și cel britanic!

Ceea ce este impresionant este faptul că elevii noștri și-au făcut numeroși prieteni, iar legăturile strânse dintre români și englezi continuă și astăzi.

Iată câteva imagini surprinse în timpul derulării acestor activități:

Director: prof. dr. Daniela Țăpârdea

CUPRINS

Importanța parteneriatelor educaționale.....	2
Povestea lacului care a devenit o mare	3
Satul bunicilor	4
Iepurele vrăjitor	5
Valiant Hearts	6
The generation gap.....	7
Aventuri în vestul sălbatic cu Jack, Annie și Bibi	8
Pădurea are suflet.	11
Rânduri despre carte.....	12
Știați că.....	13
Ghicitori.....	14

Colectiv redacțional:

Redactor șef: elevă Ana Maria Chiriac clasa a VIII-a B
Secretar redacție: elevă Sorin Gruia clasa a VIII-a B
Corector: Prof. Daniela Țăpârdea

Tehnoredactor: Informatician Rodica Vîrban

Redactori:

Elevă: Ana Maria Chiriac clasa a VIII-a B
Elev: Sorin Gruia clasa a VIII-a B
Elevă: Ursea Daria Ana clasa a VI-a A

Coordonatori:

Prof. Daniela Țăpârdea
Secretar Paula Gogu
Informatician Rodica Vîrban

Ghicitori

Ghicitoarea este o formulă (de obicei o creație populară în versuri) prin care se enunță, sub formă metaforică, unele trăsături specifice ale unei ființe, ale unui lucru, unui fenomen, etc., cerându-se identificarea acestora prin asocieri logice.

Doisprezece frați aleargă
Anul cât este de lung;
Fug de zor prin lumea-ntreagă
Niciodată nu se-ajung.
(*Lunile anului*)

Ce se leagă cu gura
Și nu se dezleagă cu mâna?
(*vorba*)

Este un lucru
Pe care unii îl au întreg,
Alții pe jumătate
Iar alții deloc.
(*părinții*)

Povestea lacului care a devenit o mare

Într-o zi, pe când soarele abia răsărise, o barză își răcorea picioarele în apa lacului. Fără să vrea, barza a călcat pe o piatră și s-a lovit. Ea a început să strige:

-Auuuuu! Ce mă doare! Vă rog, ajutați-mă! Auuu!

Din apropiere se auzi o voce ce îi spuse:

- O să te ajut doar dacă nu o să mă mănânci atunci când o să te însănătoșești!

- Bine, dar, te rog, ajută-mă!

Broscuța a ajutat-o să își bandajeze rana și i-a reamintit ce îi promisesese.

După o săptămână, barza și-a făcut din nou apariția pe lac, căutând mâncare. Atunci când a văzut-o pe broscuța, fără să mai stea pe gânduri, a și înfulecat-o.

Dându-și seama ce s-a întâmplat, barza a început să plângă și să plângă, până ce lacul a devenit o mare.

*Eleva: Burlacu Maria Casiana
Clasa a III-a B.*

Satul bunicilor

Înserarea se întindea ca un văl de pânză de păianjen care ascundea pe jumătate lucrurile, iar vântul foșnea duios.

Soarele încă trimitea raze trandafirii pe pământ. Sate îndepărtate în întunericul care se

așternea, se recunoșteau mai întâi după fumegări ușoare, apoi după lumini pierdute în noapte.

Malurile pârâului care trecea prin sat erau pline de verdeață bogată; ici-colo sălcii cu frunze pălite atârnav mișcate de vânt deasupra luciului apei.

Pădurea de la marginea satului era acoperită de ceață. Păsările nu mai cântau atât de tare, iar animalele nu mai umpleau pădurea de foșnetele pe care le făceau.

Liniștea adâncă a serii a cuprins tot satul, de parcă ar fi pustiu. Oamenii stăteau în casele lor, lângă focul care le încălzea sufletele.

Acest sat este minunat pentru că transmite aerul misterios și diafan al copilăriei ce-și întinde aripile dincolo de timp și spațiu.

*Eleva: Constantinescu Mihaela
Clasa a V-a B*

Știați că...

Cel mai mic dintre toate mamiferele este un lilic, lilicul Kitti, cu râț de porc; cântărește doar 1,5g și are o anvergură a aripilor de 15 cm.

Un delfin poate sări la 3 metri înălțime și aproape 10 metri lungime de-a lungul apei.

Elefanții comunică între ei chiar dacă sunt la distanțe de km unii față de alții, prin infrasunet.

Rânduri despre carte

Te-ai întrebat vreodată cum a ajuns cartea pe care o ții în mâini în casa ta?

Ei bine, la început a fost o sămânță... Dacă vorbesc serios? Crezi că așa putea să te înșel în privința acestui subiect? Cum spuneam, mai întâi o sămânță, mică și neînsemnată. Cu trecerea timpului, bobîța aceea minusculă a crescut și a crescut și a devenit un copac, falnic

și maiestuos, poate un stejar sau un brad... Da, poate chiar un alun, ca acela din grădina noastră, dar nu mă mai întrerupe, te rog !

Când a crescut destul de mult, oamenii au venit și l-au tăiat... Ei, nu fi trist, sigur alt copac îi va lua locul. După ce au decojit trunchiul de scoarță, a ieșit la iveală lemnul frumos, maroniu și parfumat. Au început să-l taie și prin nenumărate procese, l-au transformat într-o hârtie fină, albă ca laptele. Ce!? Te-ai plictisit deja!?... abia acum urmează partea interesantă!

Foile au ajuns la oameni obișnuiți, ca mine și ca tine, și au fost folosite... da, pentru scrierea poveștilor. Faimoși sau necunoscuți, acești oameni, și-au așternut gândurile și simțămintele pe foi. Foile cu povestea au ajuns la editură, unde cartea a fost aranjată: i s-au pus coperte, poze și desene și apoi a fost trimisă la tipografie, să fie tipărită, cu foi lucioase și cu litere ondulate. După ce a fost gata, a fost trimisă în librării, de unde a fost cumpărată și dăruită ție... Dacă s-a terminat? Da, îmi pare rău, asta a fost tot. Dar acum gândește-te câți oameni au muncit pentru cartea pe care o ții în mâini!... Gândește-te și apreciază-le munca și creația!...

*Eleva: Zloteanu Alexandra
Clasa a VII-a A*

Iepurele vrăjitor

Era în apropierea mării Sărbători a Paștelui. Irina și Mihai se împrieteniseră cu un iepuraș din crângul de la marginea satului.

Într-o zi, au mers la bunica și i-au povestit despre noul lor prieten. Atunci, ea cu drag a început să le spună o poveste despre un iepure vrăjitor.

”Demult, undeva, trăia o mamă singură care își creștea cu mari sacrificii, dar cu multă dragoste, cei doi copii. Se apropia Sărbătoarea Paștelui și era tare necăjită că nu avea cu ce să cumpere cadouri copiilor. Și cum mergea prin pădure și plângea, a întâlnit un iepuraș care a văzut-o cât era de necăjită. A întrebat-o ce s-a întâmplat. Ea i-a spus supărarea și atunci el a liniștit-o spunându-i că nu este orice fel de iepuraș, ci unul vrăjitor. I-a cerut să meargă acasă liniștită și va avea o mare surpriză.

Mămica a plecat neîncrezătoare, dar mare i-a fost bucuria când în ziua de Paște, copiii au găsit în grădină hăinuțe noi și jucării.” Irina și Mihai au ascultat cu emoție povestea. Apoi, bunica i-a trimis la culcare.

Peste noapte, Irina a visat că iepurele din pădure, cu care se împrieteniseră, le-a adus cadouri.

Dimineața, copiii s-au trezit devreme și au fost foarte bucuroși când în cameră au găsit o mașință și o păpușă.

Irina a povestit ce a visat peste noapte. Împreună cu Mihai, au hotărât să-l răsplătească pe iepuraș ducându-i câțiva morcovi.

*Elev: Coman Diana
Clasa a III-a B*

Valiant Hearts

In 1942,when the German Empire had a massive power,in a camp,in the middle of the battle an old father was taken from his family and tortured to make food for the soldiers.

One day, the Americans bombed the camp.Luckily he escaped with a dog,called Rey.Then he met the French army.He wanted to become a soldier, so he did it to revenge.After that they started an assault on the enemy.They made a big mistake ,it was a death zone,many died,but he escaped for the second time.At the same time his son was in prison.He escaped with three friends,but during the chase his two friends died.In the otherplace his daughter was a doctor on the battle field.It was very much so she left.One day they all met and decided to do anything to stop the supreme general.First obstacle wasn't very hard,they worked as a team.They took out important enemies and fought together until the last breath.They arrived in a clean,beautiful and big.So they decided to stay there for some days.One night the alarm started,theGermans were here,they started bombing the city with incendiary and toxic bombs.His son almost died because of that toxic gas.They had to wear masks.They saw the general leaving the poor city.They took a car and followed him.On the road They tried dogging the bombs thrown at them.They did a heroic thing,but still dangerous.They all jumped on the plane and fought with the soldiers,but in that moment a soldier threw a grenade and the engine exploded.In five seconds they crashed into a forest.Fire everywhere,trees were down,but the general was still alive and the father,too.They fought for a few hours with power and bravery.They were tired and exhausted,so the father took the opportunity to kill him.He found a knife .He struggled with that knife,the general said his last words and the father killed with with his last power.When his three friends saw him dead,they started crying and thinking what friend can unlock him.

They all fought for their country but many died in that war ”The Germans are the ugliest things you can see” said his daughter.

Elev: Bunea Matei – Clasa a VI-a A

6

Pădurea are suflet

Pădurea are suflet,
Dar nu și cuget.
Cresc florile,
Deasupra lor vine soarele
Parfum de primăvară
E peste tot prin țară.

Copacii înfloresc,
Și fulgi albi iar roiesc
Natura înverzește,
Și soarele strălucește.
Vin păsări călătoare,
Chiar și de la mare.

Soarele apare,
Ca și o floare
Natura învie,
Venind cu bucurie
Soarele lucea,
Iar floarea înflorește.

*Elev: Aparaschivei Adrian
Clasa a V-a B*

mergem la etajul casei și să aflăm mai multe despre fantoma vechiului șerif. Ziua a trecut cu repeziciune și seara s-a lăsat din nou peste oraș. Am așteptat cu nerăbdare să adoarmă toți vecinii ca să fim siguri că fantoma va apărea din nou. Am urcat încet pe scara veche ce ducea la etaj. Acolo am deschis ușa unei camere și pe perete am zărit portretul unui bărbat. Semăna cu fantoma șerifului. În spatele nostru se auzi o voce.

- De ce ați urcat aici?

Când ne-am întors am văzut fantoma.

- Am urcat ca să te întrebăm ce putem face să te ajutăm, am spus noi în cor.

- Nu am nevoie de nimic. Aceasta este casa mea și bandiții care m-au ucis au fost deja pedepsiți de noul șerif.

- Dar spune-ne măcar cum te numești, l-a rugat Annie.

- Numele meu este Bill Silver. Acum vă rog să părăsiți casa aceasta pentru totdeauna. Nu-mi place când vizitatori nepoftiți pătrund în locuința mea și îmi tulbură liniștea.

Cum deja se făcuse dimineață am ieșit și am găsit cartea magică. Ea spuse:

- E timpul să plecăm. Părinții voștri vă caută.

- Îndată sosim, am răspuns noi în cor.

Am mai aruncat o privire către casa părăsită și ni s-a părut că zărim la fereastră imaginea șerifului Bill Silver. În câteva clipe ne-am trezit pe veranda casei lui Jack și Annie.

- Bibi, sper că ți-a plăcut această aventură în Vestul Sălbatic, zise Jack.

- Mi-a plăcut extraordinar de mult și mi-ar placea să vă însoțesc și altădată, am răspuns eu.

Eleva: Burlacu Bianca Elena- Clasa a II-a A

The generation gap

I am from the new generation. I do not like the things that are said about my generation... I mean... why would you say that? "On my time..." Yes, on your time was different! Other times, another people,

another life! The world evolved! The generations cannot be compared! But they can be convinced. Yes, the old generation is an old encyclopedia and we can learn from them. But how we can understand them, they can understand us! Maybe we aren't all the best people in the world, but we are who we are. "The technology isn't as bad as you say" I said to my mom yesterday. I convinced her that she can learn from us! I taught her how to love technology because it is fun and creative and you can do a lot of things with it, like programming! I taught her how to enjoy parties. Not because of their beauty, because of the fun you had just going a party. I taught her to enjoy meeting new people, maybe like the internet strangers who can make you feel happy. She sometimes goes to parties and has a smartphone just because she knows now how to enjoy her life!

*Elevă: Chiriac Ana Maria
Clasa a VIII.-a B*

Aventuri în vestul sălbatic cu Jack, Annie și Bibi

Într-o zi m-am gândit să le fac o vizită prietenilor mei, Jack și Annie. I-am găsit stând în grădină pe iarba cu flori multicolore și înmiresmate. Erau triști fiindcă voiau din tot sufletul să se reîntoarcă în Vestul Sălbatic unde avuseseră o aventură grozavă. Dar nu știau dacă se mai pot întoarce acolo și, de aceea, nu mai aveau chef de nimic. M-am uitat împreună cu ei la cartea magică ce stătea așezată pe masa din verandă. Deodată cartea făcu un lucru ciudat: începu să strălucească și să se deschidă la o anumită pagină. Numărul paginii era 1108. Cartea începu să vorbească și ne spuse:

- Vă puteți întoarce în lumea mea, adică în Vestul Sălbatic!
- Dar cum? am întrebat noi în cor.
- Nu fiți mirați, copii, căci este posibil tot ce vă doriți. Nu vă sfițiți, ci pășiți printre filele mele prețioase.

Noi nu am mai stat pe gânduri și am sărit în filele minunatei cărți, pătrunzând în portalul magic. În câteva clipe ne-am trezit în Vestul Sălbatic, dar spre surprinderea noastră nu am ajuns în vechiul oraș, ci în viitorul său. În case locuiau acum familii fericite. În țărcuri erau vite și oi, iar caii trăgeau căruțe încărcate cu fructe și legume. Lângă oraș nu mai era un cimitir sinistru, ci cactuși înfloriți, cum nu mai văzusem niciodată. Am aflat că acolo era și un șerif care stabilea liniștea, ordinea și înțelegerea. Soarele apunea în curând și se făcea tot mai întuneric și nimeni nu mai era în drum, iar în case era lumină și oamenii se încălzeau la focul din șeminee. Ni se făcuse frig pentru că în Vestul Sălbatic nopțile sunt mai reci decât la noi.

Atunci ne-am uitat pe drumul principal și am zărit în capătul orașului o casă care părea nelocuită. Un pic temători am intrat în acea casă ce părea cam înfricoșătoare. Am aprins focul în șemineu și din

fericire am găsit trei paturi ce păreau destul de comode, dar cam prăfuite. Pe noi nu ne deranja acest lucru, fiindcă eram destul de obosiți. Dimineată ne-am trezit și ne-am dus în oraș ca să-l vizităm. I-am întrebat pe localnici dacă atunci când au ajuns în oraș era părăsit. Ei ne-au povestit că într-adevăr așa l-au găsit, bântuit de fantoma lui Luke cel Singuratic. Când s-a înserat ne-am întors la casa părăsită. Am aprins focul și în timp ce așteptam să adormim, Jack mi-a povestit despre fantoma lui Luke cel Singuratic. Curând am ațipit și, deodată, toți trei am tresărit fiindcă am auzit un sunet bizar la etajul casei părăsite.

- Mi s-a părut mie sau s-a auzit ceva, spuse Jack.
- Hai să închidem ochii că poate este o fantomă și astfel ne va lăsa în pace, am zis noi, fetele.

Și așa am făcut, dar, imediat, se auziră pași pe scările putrede. Într-adevăr o fantomă coborî și se uită la noi, dar nu era Luke cel Singuratic ci o fantomă misterioasă. Aceasta se duse la geam. Jack nu mai putu răbda, sări din pat și țipă:

- Cine ești tu?
- Sunt fantoma vechiului șerif, spuse încet arătarea. Mi-am găsit sfârșitul împușcat de niște bandiți.
- Dar ce ai făcut ca să fii împușcat?
- Urmăream niște bandiți care furau vite. Mi-au intrat în casă

la miezul nopții și m-au împușcat mișelește, după aceea mi-au scos trupul în drum și dimineată orășenii m-au găsit și m-au înmormântat.

Fantomă se întoarse la geam, văzu că răsare soarele și spuse:

- E timpul să plec înapoi la etaj.

Oamenii începeau să iasă la tarabe și pe drum ca în dimineata trecută. Încă eram înfricoșați de ceea ce am văzut și ne-am hotărât să discutăm dacă a fost un vis sau realitate. Era destul de ciudat să fi visat toți trei același lucru, așa că ne-am înțeles ca în seara următoare să